

Paradiplomacy in Europe

2022 | 02 The cases of Galicia, Åland, Flanders and Greenland

Paradiplomacia en Europa. Os casos de Galicia, Åland, Flandres e Groenlandia

Description

Aínda que a idea da “Europa das rexións”, a gobernanza multinivel e, de feito, a chamada paradiplomacia (Aldecoa e Keating, 2000) dos gobernos subestatais no contexto europeo e internacional é algo que ten menos brillo que o que foi o caso, a finais dos 80 e ao longo dos 90 isto é realmente porque é unha realidade. O que pasou co tempo é a sedimentación e normalización de ambas prácticas do que tamén se pode denominar como a “acción externa” das políticas rexionais, federais, minoritarias ou de nacionalidade interna.

Isto levou, por unha banda, a unha eventual aceptación deste comportamento autonómico por parte dos gobernos estatais, inicialmente de forma tácita e progresivamente de forma máis explícita na maioría dos casos. As rexións, pola contra, tiveron que admitir que o alcance de ata onde podería chegar un goberno subestatal no escenario internacional de forma autónoma respecto do seu goberno central é limitado.

Incluso no entorno protexido que é a Unión Europea (UE), cunha importante transferencia de soberanía cara ao ámbito comunitario, o paradigma da gobernanza multinivel, aínda que inspirou a adopción dunha serie de prácticas participativas, non alterou en absoluto a natureza da UE como unha Unión de estados soberanos, cada vez máis estreita, incluso coa maior posta en común de poderes soberanos en todo o mundo.

Aínda así, as rexións europeas e outras políticas subestatais se comprometen a nivel internacional e, de feito, moi especialmente dentro da UE. Para facer balance de como se ven estas prácticas na actualidade a Fundación Coppieters e a *Fundación Galiza Sempre*, de Galicia, encargaron o breve libro “Paradiplomacy in Europe. Os casos de Galicia, Åland, Flandres e Groenlandia” ao *Instituto Galego de Análise e Documentación Internacional (IGADI)* o think tank galego de asuntos exteriores de 30 anos, un organismo independente e non gobernamental de investigación sobre temas internacionais que é unha rareza fóra capitais de estado en calquera lugar de Europa.

Os autores deste libro introductorio de acceso gratuito en liña, Daniel González Palau, Serafin Pazos-Vidal, Marola Padin Novas e Tamara Espiñeira optaron por centrarse en Galicia, Åland, Flandres e Groenlandia porque estes catro casos combinan case todo o espectro étnico e institucional. características que poderían atoparse entre as políticas subestatais que son significativamente activas fóra das súas fronteiras estatais.

Galicia é unha nacionalidade histórica recoñecida como tal pola constitución española, cunha lingua oficial propia moi ligada ao portugués e aínda falada por unha maioría relativa da poboación pero cun claro proceso de asimilación cara á cultura española e española. Isto ocorre a pesar de ter un goberno autónomo de 40 anos con importantes poderes e, de feito, unha diáspora moi grande de primeira e segunda xeración e tradicionalmente ben

organizada na España continental, América Latina e Europa que é case tan grande como a poboación residente de 2,7 millóns. e que ás veces decide as eleccións galegas.

Así, como constata o estudo, a capacidade destes gobernos para proxectar presenza (máis frecuentemente esa influencia) no exterior está configurada tanto pola súa coherencia interna (Galicia está máis dividida que Flandes, a sociedade groenlandesa é menos cohesionada que a de Åland) como pola actitude do Estado que goza respectivamente de soberanía sobre eles. Claramente, a influencia de Flandres na configuración da política exterior belga e a capacidade de ter unha política exterior propia e, en menor medida, a capacidade de Åland para configurar as políticas exteriores finlandesas e, en particular, da UE, é máis tanxible. que o que é o caso de Galicia e Groenlandia: en ambos os casos os seus estados titulares foron tradicionalmente moi centralizados e aínda teñen dificultades para acomodar as relacións intergubernamentais.

Porén, o que comparten todos estes casos é a vontade de exercer a proxección no exterior, sen importar que os partidos gobernantes sexan abertamente nacionalistas (ou polo menos fortemente rexionalistas) ou aínda que sexan fortemente unionistas (como no caso de Galiza, gobernado case ininterrompidamente por o Partido Popular conservador, o principal partido da dereita española do que Galicia foi tradicionalmente un dos seus bastións).

Dito isto, este obxectivo autonómico de estar presente no exterior hai que tomalo con gran de sal. Como dirían moitos autores que estudaron a mobilización subnacional, especialmente en Europa, como Donas e Beyers (2013), Tatham e Thau (2014), Van Hecke, Bursens e Beyers (2016), “nunca vas lobby solo ” en a UE. En primeiro lugar, porque moitas rexións e os seus gobernos centrais entenderon ao redor da Convención Europea (2001-2003) que era do interese tanto dos gobernos centrais como territoriais ter procedementos internos para garantir a participación a nivel da UE (Austria, Italia, Alemaña). . Cando actúan a nivel da UE, as rexións tenden a agruparse en redes e coalicións nacionais ou temáticas (como predixo Hooghe e Marks, 2003). Ademais, a existencia do Comité das Rexións da UE é unha bendición, xa que proporciona unha canle formal para exercer unha influencia consultiva na toma de decisións da UE, pero tamén configura e restrinxe o alcance da participación das rexións individuais (Piattoni e Schönlau, 2015).). Un exemplo clave é o papel desproporcionado que ten o CDR na configuración da posición de negociación do Parlamento nos fondos rexionais da UE (Wobben, 2022).

Por último, aínda que a literatura se centrase na mobilización internacional das “rexións”, un aspecto insuficientemente inexplorado é a capacidade dos gobernos locais, en particular das asociacións nacionais de municipios e/ou das grandes cidades, para configurar as políticas nacionais cara á UE e máis alá. Para ilustralo, o IGADI tamén publicou un número especial bilingüe da súa revista “Tempo Exterior” onde considera as experiencias dos gobernos locais austríacos, holandeses e alemáns na influencia na elaboración de políticas nacionais cara á UE e directamente en Bruxelas. Algunhas das conclusións ilustran que é posible exercer unha influencia igual ou aínda maior que o mencionado anteriormente e moitos dos outros REGLEG. É unha cuestión de capacidade, acceso, interese e coñecemento.

APARTADO TEMÁTICO XEOGRÁFICOS

Europa

ETIQUETAS

Paradiplomacia marketin territorial acción exterior comunidades autónomas europa de las regiones

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Paradiplomacia Unión Europea

Date Created

Abril 12, 2023

Meta Fields

Autoria : 4160